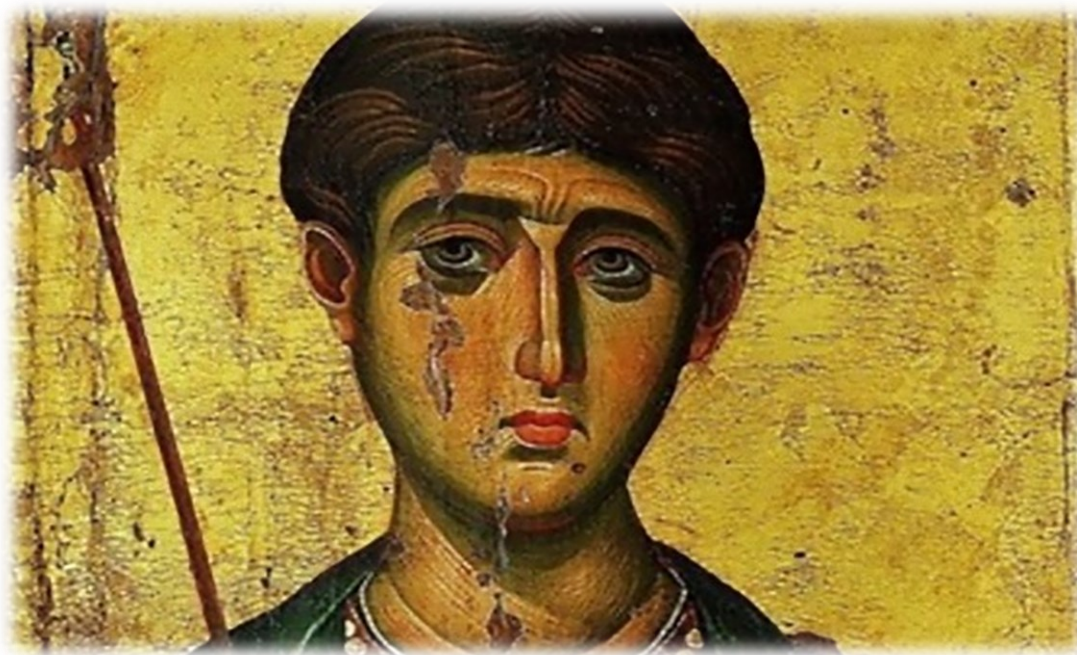

Ο άγιος Δημήτριος μιμητής του Χριστού.

Αρχιμανδρίτης Γεώργιος Καψάνης (†).

Στον εγκωμιαστικό λόγο του αγίου Γρηγορίου του Παλαμά στον άγιο Μεγαλομάρτυρα Δημήτριο, που ακούσαμε, αναφέρεται πως ο άγιος Δημήτριος είχε γίνει κατά πάντα μιμητής του Δεσπότη Χριστού με τις άγιες αρετές που τον κοσμούσαν: Την αγάπη, την ταπείνωση, την πραότητα, την αγνότητα, την παρθενία του σώματος και της ψυχής. Ο άγιος Δημήτριος αγάπησε πολύ τον Θεό και τον άνθρωπο, γιατί προσφέρθηκε ολοκληρωτικά στον Θεό. Ακόμη και το μαρτύριο του αγίου Δημητρίου δια της λογχευθείσης του πλευράς τον κάνει μιμητή και σ' αυτό του Πάθους του Κυρίου μας. Και έτσι δια των παθημάτων του αναπληρώνει «τα υστερήματα των θλίψεων του Χριστού» (Κολ. 1:24), όπως λέγει ο απόστολος Παύλος.

Ο άγιος Δημήτριος είχε όλα εκείνα τα χαρίσματα που προσιδιάζουν σε ένα άγιο. Ήταν σοφός και απόστολος και όσιος και δίκαιος και μάρτυς και προφήτης και παρθένος. Όντως αγνός και παρθένος. Ούτε ένα ψιλό λογισμό εμπαθή δεν είχε, που να μολύνει την ψυχή του. Και έτσι προΐσταται της Εκκλησίας, και κυρίως της Εκκλησίας της Θεσσαλονίκης, την οποία πολλές φορές ελευθέρωσε, όπως και την τελευταία φορά με τον πόλεμο του 1912. Προΐσταται όχι ως επίσκοπος αλλ' ως χαρισματούχος ανήρ. Διότι δια της διδασκαλίας του και του κηρύγματός του πόσες ψυχές

δεν οδήγησε προς το άγιο Βάπτισμα και προς τον Χριστό! Και οδηγεί και σήμερα τόσες ψυχές προς τον Χριστό! Διότι οι Θεσσαλονικείς πνευματικά του παιδιά είναι.

Τι ήταν ο άγιος Δημήτριος; Ένας νέος ήταν. Και όμως αγάπησε πολύ τον Χριστό. Το ότι αγάπησε πολύ τον Χριστό φαίνεται από το ότι ο Κύριος τον αξίωσε της τιμής του μαρτυρίου, για να δοξασθεί και να λάμψει στην Βασιλεία του Θεού ακόμη περισσότερο. Τι μπορεί να κάνει ένας άνθρωπος που προσφέρεται ολοκληρωτικά στον Χριστό! Σκεφθείτε να έλειπε ο άγιος Δημήτριος από την Εκκλησία μας. Πόσο φτωχότεροι θα ήμαστε!

Εμείς ως αγιορείτες ευλαβούμαστε ιδιαίτερα τον άγιο Δημήτριο, γιατί γειτονεύουμε με την πόλη του την Θεσσαλονίκη και διότι έχουμε στενές σχέσεις με αυτήν. Άλλωστε πολλοί αγιορείτες εχρημάτισαν επίσκοποι της Θεσσαλονίκης, όπως ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, ο άγιος Θεωνάς και πολλοί άλλοι.

Ευχαριστούμε τον άγιο Δημήτριο που αγάπησε πολύ τον Χριστό και που με τους κρουνούς των αιμάτων του επότισε την Εκκλησία του Χριστού. Τον ευχαριστούμε, τον ευγνωμονούμε και τον παρακαλούμε να πρεσβεύει προς τον Κύριο για μας.

Ένας Άγιος είναι ένα δώρο του Θεού σε μας. Όπως και ένας αδελφός πάλι είναι ένα δώρο του Θεού σε μας, και έτσι πρέπει να τον βλέπουμε. Και αυτό μας βοηθά να αισθανόμαστε ενωμένοι μεταξύ μας. Και αν ο αδελφός έχει και κανένα ελάττωμα, αυτό θα μας βοηθά να καλλιεργούμε την υπομονή, την αγάπη, την ανεξικακία, την μακροθυμία. Και αν καμιά φορά στενοχωρηθούμε με κάποιο αδελφό, να πηγαίνουμε να βάζουμε μετάνοια και να ζητούμε συγχώρηση. Οι αδελφοί μας λοιπόν και οι Άγιοι είναι δώρα του Θεού σε μας. Έτσι αισθανόμαστε σαν μία γειτονιά. Λέμε έτσι: «Εδώ στην γειτονιά μας». Και πραγματικά, η Εκκλησία τι άλλο είναι παρά Κοινωνία Αγίων; Έχουμε αυτή την ευλογία στην αγία μας Ορθόδοξο Εκκλησία· να ζούμε σαν μία οικογένεια. Μπαίνεις στην Εκκλησία και έχεις την αίσθηση με τις αγιογραφίες και την αρχιτεκτονική του Ναού πως βρίσκεσαι μαζί με τους Αγίους. Ενώ στους Προτεστάντες τους καημένους, και στους Καθολικούς ακόμη, που δεν έχουν τις τοιχογραφίες και τους Αγίους που έχουμε εμείς – μόνο μερικά αγάλματα έχουν οι Καθολικοί –

αισθάνεται κανείς μία ψυχρότητα. Σας έλεγα που είχα πάει στην Γαλλία σε μία Καθολική εκκλησία. Είχαν μερικά αγάλματα και κάτι όπλα του Ναπολέοντα. Τι ψυχρό πράγμα!

Ευχόμαστε στον αδελφό Δημήτριο, που εορτάζει σήμερα, καθώς και στον Παναγιώτατο Οικουμενικό μας Πατριάρχη. Ο Κύριος να τον μακροημερεύει και να τον φωτίζει μαζί με τους άλλους Συνοδικούς να ορθοτομούν τον λόγο της αληθείας.

Ένας άνθρωπος που στέκεται τόσο ψηλά χρειάζεται πιο πολύ τις προσευχές όλων μας. Άλλωστε και ο ίδιος επιμόνως μας το εζήτησε: «Να προσεύχεστε κάθε λεπτό για μένα», είπε. Ο Κύριος να τον ενδυναμώνει. Ελπίζουμε ότι τα πράγματα τώρα θα πάνε καλύτερα με την συνεργασία που θα έχουμε.

Από το βιβλίο: † Αρχιμανδρίτου Γεωργίου, Ομιλίες σε Εορτές Αγίων (των ετών 1981-1991) Β'. Έκδ. Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου, Άγιον Όρος 2016, σελ. 34.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>